

Elämänviiva

Apulanta

Raukat rajani ratkenneet,
taas lukittu paikalle,
mutta minkä toimesta?
Toisen puolen muistosta,
vielä kuona jäljellä,
lihaan kaiverrettuna

Vihaan heikkouden tunnetta,
ja sitä kuinka pitkälle,
se voi heittää varjonsa
Vaikka järkisyiden loisteella
sitä kuinka korventaa
se ei suostu kuolemaan

Kauniimpana elämänviiva,
kuin koskaan aiemmin
Hauraana mun käteni halkaisee
ja haipuu mutta tuntuu

Hautaan tämän elämänviivan
ja nyrkkiin puristan
Irti en halua päästää

En tahdo koskaan nähdä,
sen maahan virtaavan
Sillä tämä maa,
vaikkei kukaan tunnusta
on huoria mustanaan,
jokaisella hintansa

Kauniimpana elämänviiva
kuin koskaan aiemmin
Hauraana mun käteni halkaisee
ja haipuu mutta tuntuu

Kauniimpi kuin aiemmin,
elämänviiva hauraana käteni halkaisee
ja haipuu pois
Hautaan elämänviivan tiukasti nyrkkiini
eikä korpit, käärmeet, torakat osaansa saada voi

Kauniimpi kuin aiemmin
elämänviiva hauraana käteni halkaisee
ja haipuu pois